

Följande utgör en nedkortad version av ett betydligt längre och mer detaljerat dokument:

Stockholm Clinic — Stay Active bedriver en högkvalitativ, kostnadseffektiv och evidensbaserad vård för bland annat kroniska smärtpatienter som utgör en mycket utsatt population. Kliniken och dess metod har arbetats fram under 31 års intensivt utvecklings- och forskningsarbete.

Kliniken har sedan september 2013 befunnit sig i en Kafkaliknande situation, där den ena absurda händelsen har avlöst den andra, när Stockholms läns landsting bland annat försökt tvinga kliniken att, under utpressning, begå flagranta sekretessbrott för att den skulle få ett förlängt vårdavtal. Ansvariga tjänstemän på Hälso- och Sjukvårdsförvaltningen (HSF) har uppvisat grov okunskap om gällande lagstiftning, tecknade avtal och sina egna inrapporteringssystem. Utifrån denna okunskap och utifrån en revisionsrapport, som utgör en total förvrängning av verkligheten, avser HSF att stänga kliniken.

Hälso- och Sjukvårdsförvaltningen initierade en djuprevision av kliniken i juli 2013. Revisionen utfördes av BDO Consulting Group AB och påbörjades i september, där revisorn upprepade gånger har krävt att kliniken lämnar ut sekretessbelagda patenthandlingar på ett sätt som allvarligt strider mot sekretesslagstiftningen. Det finns två principiellt olika sätt att lagligt få tillgång till patientjournaler för en revision. Den första modellen är att be patienterna om medgivande och den andra är att slumpa ett urval journaler som sorgfälligt aidentifieras eller betittas på datorskärm på kliniken med en av dess personal närvarande (den sistnämnda modellen är den vanligaste och är den som Socialstyrelsen tillämpar vid egna revisioner). Ingen av dessa modeller har, när kliniken har föreslagit detta, accepterats av revisionens projektledare.

Efter kommunikation med Socialstyrelsens sakkunniga jurister, som upprepade gånger bekräftat att klinikens tolkning av sekretesslagstiftningen är den rätta, förväntade sig kliniken att revisionens upplägg skulle förändras och revisorn accepterade, efter många om och men, slutligen att aidentifierat material överlämnades (detta utan dröjsmål), men givetvis inte de journaler, som alltjämt endast kunde lämnas ut brottsligen. *Trots det hänvisas det på ett flertal att "Vårdgivaren har vägrat att lämna ut begärda journaler..."*.

Kliniken har blivit ifrågasatt av HSFs tjänstemän och har, upprepade gånger, skällts ut rejält över telefon. Vid sittande bord har tjänstemän sagt saker som "Landstingets jurister vet att det är olagligt, men det är så här vi brukar göra." Kliniken svartmålas i revisionen för att den vägrat begå sekretessbrott. Revisionsrapporten är späckad med grova sakfel, som inte hade uppkommit om revisionen gjorts i enlighet med god revisions sed och i kommunikation med kliniken. Ansvariga tjänstemän vägrar att korrigera sakfel i revisionen: "Vi har gjort en samlad bedömning att det inte behövs och därmed inte är relevant". Sålunda anses ingen enskild tjänsteman vara ansvarig och ingen svarar på frågor. Man vägrar dessutom att träffa klinikens ledning.

December 2013 lät kliniken Lars-Bertil Arvidsson, tidigare Hälso- och Sjukvårdsdirektör i SLL, som anlitas av flera landsting, däribland Stockholms läns landsting, för att göra liknande revisioner, genomföra en *extern* revision av samma material som BDO. Arvidssons rapport visar på en, i princip i alla avseenden, välfungerande klinik, helt utan systematiska brister. Givetvis finns det randanmärkingar, men färre än vid standardrevisioner av vårdcentraler. HSF har fått denna revision tillhanda, men fäster inget avseende vid den — frågan är de om de ens läst den.

Två revisioner av samma material; två diametralt olika utfall!

BDOs revisionsrapport presenterades muntligt och skriftligt i form av ”Arbetsmaterial” för HSF och kliniken vid ett möte den 20 februari 2014 och den har tre frågeställningar:

- Är journalföringen korrekt?
- Hur används nybesökstaxan för läkare?
- Följer kliniken regelverket för den nationella rehabiliteringsgarantin.

I ”Arbetsmaterialet” skrevs:

”Journaldokumentationen har i de fall vi granskat enligt vår bedömning skötts i huvudsak korrekt och i överensstämmelse med patientdatalagens bestämmelser och Läkarförbundets etiska regler. Dokumentationen innehåller de uppgifter som behövs för en god och säker vård av patienten. Signering har skötts korrekt. Personuppgifter har med några undantag utformats och i övrigt behandlats så att patienters och övriga registrerades integritet respekteras.”

Det bör, *med skärpa*, noteras, att denna skrivning lyftes bort i slutrapporten! Detta trots att en revision enligt god revisionssed ska vara saklig, objektiv och belysa helhetsbilden. Några spår av den sistnämnda återfinns över huvud taget inte i rapporten, som är genomgående starkt negativ.

Den 16 april 2014 offentliggjordes revisionsrapporten och i samband med det lämnade Hälso- och Sjukvårdsdirektören, Catarina Andersson Forsman (CAF), med hänvisning till rapporten, in en anmälan av läkaren Stefan Blomberg (verksamhetschef och grundare av kliniken forskare, samt utvecklare av STAYACs metodik) till Inspektionen för Vård och Omsorg. CAF baserar sin anmälan på hörsågen (2 anonyma anmälningar till HSF), en revision inte värdig benämningen ”revision”, grova sakfel, uppenbart grov okunskap om de rapporteringsrutiner som HSF bett kliniken att följa, grov okunskap om vad som bör eller inte bör ingå i en patientjournal, begränsad kunskap om sekretesslagstiftningen.

Kliniken kan visa att, i princip varje mening i CAFs anmälan och i princip i varje stycke i revisionsrapporten, innehåller sakfel. Kliniken lämnar en inlägga till IVO på tisdag den 22 april 2014, där saken presenteras. Kliniken anmäler revisionen till SKYREV (Sveriges Kommunala Yrkesrevisorer). Kliniken anmäler revisionen till Socialstyrelsen. Dessvärre befarar vi att det kan ta flera år för IVO och Socialstyrelsen att processa ärendena. Landstinget certifierar inte kliniken, baserat på ”revisionen”, till det vårdval som sjösätts den 1 oktober, vilket leder till att kliniken upphör och klinikens patienter står utan vård.

I december 2010 tilldelades klinikens grundare och verksamhetschef, Stefan Blomberg en fullständigt ohemul varning av Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd (HSAN). Docenten i ortopedi, Richard Wallensten föredragande vid HSAN och Socialstyrelsens vetenskapliga råd, professorn i ortopedi, Olle Nilsson, skrev båda två utlåtanden där de beskrev hur SB genom sitt agerande i det aktuella fallet åsidosatt sitt läkaransvar. Dock hade SB, till punkt och pricka, följt nationella och internationella riktlinjer i enlighet med bland annat Socialstyrelsen, SBU, Cochrane Collaboration och, följdriktigt, fick SB, i Förvaltningsrätten rätt på varje punkt. Varningen annullerades naturligtvis.

Det finns anledning att dra paralleller mellan denna varning, revisionen och anmälan till IVO. Alla tre är grova förvrängningar av verkligheten. Inflytelserika tjänstemän och ansedda professorer och docenter, tillika med samhällseliga förtroendeuppdrag, väljer att skriva anmälningar och utlåtanden som de, redan utifrån sin grundutbildning, borde ha insett vara inkorrekta.